



NÁLEZ ÚSTAVNÉHO SÚDU AC

V MENE CISÁRA

Ústavný súd Arauského cisárstva (ďalej len „AC“) v pléne zloženom z predsedu JUDr. Pavla von Luxemburského a sudcov JUDr. Dávida von Postajokburga a JUDr. Milana von Luxemburského vo veci navrhovateľa Ondreja von Böhma, Sázavského Kráľa proti odporcovi Metropolitovi Bazilikovska a celého cisárstva (ďalej len „Metropolita“) Milanovi von Supekburgovi, o výklade niektorých článkov ústavy v zmysle čl. 61 Ústavy AC a v zmysle Nariadenia Cisára č. 18/2003 o Ústavnom súde a konaní pred ním vyniesol tento

n á l e z :

Ústavný súd Arauského cisárstva podáva záväzný výklad týchto článkov ústavy:

1. Podľa **čl. 1 ods. 1 druhá veta** ústavy žiaden verejný ani ústavný činiteľ nesmie vnášať žiadnu ideológiu ani náboženstvo do charakteru štátu.

2. Podľa **čl. 19 ods. 2** ústavy je ustanovovanie duchovných vnútornou záležitosťou každej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti. Všetky štátne záležitosti musia ostať nezávislé od cirkevných a verejných a ústavní činitelia sú povinní svoju funkciu vykonávať v mene štátu. Štát však môže spolupracovať s cirkvami a náboženskými spoločnosťami, nesmie však žiadnu z nich uprednostňovať alebo znevýhodňovať.

3. Podľa **čl. 32 (po novele čl. zmenený) a čl. 33 bod 9 (po novele bod. zrušený)** ústavy je provincia Bazilikovsko spravovaná cirkvou. Táto správa má charakter samosprávy, nie celoštátny. Tento článok udeľuje ústavnú výnimku katolíckej cirkvi, ktorej ústavné právomoci ako správcu provincie Bazilikovsko sú územne obmedzené na túto oblasť. Akákoľvek činnosť katolíckej cirkvi mimo územia Bazilikovska nemá štátny charakter. Vymenovanie Metropolitu **nie je v rozpore** s ústavou.

4. Podľa **čl. 32 (po novele čl. zmenený) a čl. 33 bod 6 (po novele bod. zrušený)** ústavy si Sázavské kráľovstvo spravuje svoje veci týkajúce sa jeho samosprávy samo. Podriaďuje sa len najvyšším štátnym orgánom Arauského cisárstva.

5. Podľa **čl. 45 ods. 3 (po novele ods. 2)** ústavy je katolícke vierovyznanie Cisára jeho osobnou záležitosťou, ktorú **nesmie** prenášať na celkový charakter štátu pri výkone svojej ústavnej funkcie. Cisár je podľa tohto článku **povinný** bdieť nad riadnym chodom inštitúcií a strážiť necirkevnosť a neideologickosť štátu.

Odôvodnenie

Navrhovateľ Ondrej von Böhm, Sázavský Kráľ (ďalej len „navrhovateľ“) sa obrátil na ústavný súd so žiadosťou o podanie výkladu článkov ústavy súvisiacich s vymenovaním Metropolitu.

Ondrej von Böhm je ako Sázkavský Kráľ oprávnený takýto návrh podať v zmysle čl. 55 a 61 ústavy, preto ústavný súd začal konanie vo veci. Ako odporcu sporu navrhovateľ označil Metropolitu. Navrhovateľ namietal skutočnosť, že: „*kedysi začiatkom nášho storočia sme sa na ustanovujúcej schôdzi, ktorá sa týkala založenia cisárstva, dohodli, že cisárstvo nepreferuje a nepropaguje žiadne z náboženstiev a cirkví. V časopise Prááááásk sme sa však dozvedeli, že cisárstvo podľahlo lobistickým skupinám z kráľovstva bazilikovského a vymenovalo 29. augusta roku Pána 2004 metropolitu...*“ To sa podľa navrhovateľa prieči ústave. Preto podal tento podnet na ústavný súd.

Vzhľadom na zložitosť problému ústavný súd rozdelil tento podnet na dve konania: konanie o výklade ústavy a na konanie o sťažnosti proti neoprávnenému zásahu do vecí územnej samosprávy.

Ústavný súd po preskúmaní všetkých náležitostí dospel k záveru citovanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Čl. 1 ods. 1 druhá veta ústavy, ktorá znie: (Arauské cisárstvo) „*Neviaže sa na žiadnu ideológiu ani náboženstvo.*“ ústavný súd vyložil tak, že žiaden verejný ani ústavný činiteľ nesmie vnášať žiadnu ideológiu ani náboženstvo do charakteru štátu. Verejní a ústavní činitelia sa môžu riadiť svojim vnútorným ideologickým alebo náboženským presvedčením (môžu robiť kresťanskú, liberálnu, konzervatívnu, socialistickú a inú politiku), avšak toto svoje presvedčenie musia uchovať len na politickej úrovni. Štát musí považovať všetky cirkvi a náboženské spoločnosti za rovnocenné.

Čl. 19 ods. 2 ústavy stanovuje, že „*Cirkvi a náboženské spoločnosti spravujú svoje záležitosti samy, najmä zriaďujú svoje orgány, ustanovujú svojich duchovných, zabezpečujú vyučovanie náboženstva a zakladajú rehoľné a iné cirkevné inštitúcie, to všetko nezávisle od štátu.*“ To znamená, že všetky tieto činnosti sú vnútornou záležitosťou každej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti. Štát musí ostať mimo týchto činností avšak ústava nezakazuje spoluprácu štátu s cirkvami alebo náboženskými spoločnosťami. Ustanovenie Metropolitu ako hlavy provincie Bazilikovsko a ako hlavy katolíckej cirkvi v celej monarchii je vnútornou záležitosťou katolíckej cirkvi. Participácia Cisára na menovaní Metropolitu bola jeho osobnou iniciatívou a nemala štátnický charakter. Cisár ako hlava monarchie by mohol rovnako vymenovať aj hlavu ktorejkoľvek inej cirkvi, aj tej, ktorej on sám súčasťou nie je.

Čl. 32 a čl. 33 bod 9 ústavy dáva provincii Bazilikovsko špecifické postavenie tým, že určuje ako jeho správcu cirkev. Je to však len samospráva nad provinciou, kde má cirkev aj tzv. svetskú moc, ako napríklad menovanie kandidátov do Senátu za túto provinciu a ďalšie ústavné právomoci. Svetská moc cirkvi je však územne ohraničená na Bazilikovsko, ktoré má túto ústavnú výnimku. Činnosť katolíckej cirkvi aj Metropolitu mimo jeho územia nemá svetský charakter, len duchovný. Tzv. svetskú moc mimo Bazilikovska vykonávajú ústredné orgány štátnej správy a orgány samospráv. Vymenovanie Metropolitu teda nie je v rozpore s ústavou.

Čl. 32 a čl. 33 bod 6 ústavy určuje ako jednu z 10 provincií aj Sázkavské kráľovstvo. Všetky provincie v monarchii majú rovnocenné postavenie. Sázkavské kráľovstvo si teda spravuje svoje veci samo bez vonkajších zásahov cirkví alebo náboženských spoločností. Reálnu svetskú moc majú v Sázkavskom kráľovstve okrem ústredných orgánov štátnej správy (Národné zhromaždenie, vláda, Cisár, Najvyšší súd, Ústavný súd, ombudsman a iné) aj orgány miestnej samosprávy (Kráľ ako hlava, kráľovská rada, arcivojvodské rady, Arcivojvodovia a Vojvodovia).

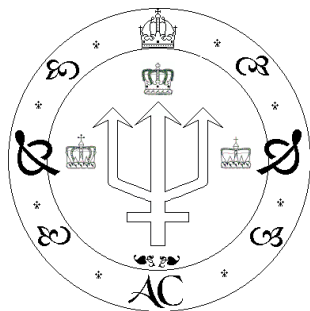
Podľa **čl. 45 ods. 3** ústavy „*Cisár ako hlava štátu, symbol jeho jednoty a trvalosti je arbitrom, ktorý bdie nad riadnym chodom inštitúcií, ako najvyšší predstaviteľ zastupuje Arauské cisárstvo v medzinárodných vzťahoch a svoj úrad vykonáva podľa svojho svedomia a presvedčenia.*“ Tento článok nezakazuje Cisárovi mať svoje vnútorné

ideologické alebo náboženské presvedčenie, dokonca svoj úrad môže podľa neho vykonávať. Musí však mať na pamäti, že je Cisárom všetkých občanov a preto si musí zachovať štátnickú nestrannosť. Svojím vnútorným presvedčením nesmie meniť celkový charakter štátu na ideologicky alebo nábožensky závislý. Jeho participácia na vymenovaní Metropolitu nebola v rozpore s ústavou, avšak svoju štátnickú nestrannosť by mohol preukázať aj svojou participáciou na činnostiach iných cirkví, ktorých nie je členom, ak ho o to požiadajú. Jeho hlavnou štátnickou povinnosťou však je uchovať jednotu monarchie a ako jej hlava chrániť všetkých a všetko, čo je jej súčasťou.

//

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Dávidovo, 25. septembra R.P. 2004



JUDr. Pavol Luxemburský, v.r.
predseda pléna